

SPOLEČENSTVÍ VDOV A VDOVCŮ

*„To jsem vám pověděl,
abyste našli ve mně
pokoj. Ve světě máte
soužení. Ale vzchopte se,
já jsem přemohl svět“
(J16, 33).*

*„Tehdy řekl Ježíš svým
učedníkům: Kdo chce jít
za mnou, zapři sám sebe,
vezmi svůj kříž a
následuj mě“ (Mt 16,24).*

*„Pojďte ke mně všichni,
kdo se namáháte a jste
obtěženi břemeny a já
vám dám odpočinout“
(Mt 11, 28).*

*„Tu třetinu však provedu
ohněm. Přetavím je, jako
se taví stříbro,
přezkouším je, jako se
zkouší zlato. Ti budou
vzývat mé jméno a já jim
odpovím“ (Zach 13, 9).*

*„Posilněte proto své
zemdlené ruce i klesající
kolena a vykročte jistým
krokem; aby to, co je
chromé docela
nezchromlo, ale naopak
se uzdravilo“ (Žid 12-13).*

*„Já jsem Hospodin, tvůj
Bůh, držím tě za pravici,
pravím ti: Neboj se, já
jsem tvá pomoc“ (Iz
41,13).*

Společenství vdov a vdovců v tuto 1. adventní neděli prosí všechny, kteří věnují kousek svého času modlitbě za nová kněžská povolání. Situaci v semináři známe, není třeba ji připomínat. Církevní představitelé nás opakovaně vybízí a prosí o modlitby. Ve světě je tolik problémů, které potřebují naše modlitby. Pandemie, týrání nevinných, hlad, vraždy, nemoci...Jedině ten, jehož narození si budeme brzy připomínat má tu moc, aby tyto bolesti světa vyléčil, aby nás pozvedl, uzdravil a zničil Božího nepřítele. K tomu potřebujeme i naše kněze, proto budou patřit naše modlitby první čtvrtky v měsíci právě jim. Znovu připomínám slova našeho o. arcibiskupa: „Bez služebného kněžství nemůže naše církev dlouhodobě žít.“

„Lidé zavolali toho slepého a řekli mu: „Vzchop se, vstaň, volá tě“ (Mk 10,49).

Z úryvku víme, že slepý žebrák křičel na Ježíše známou větou: „Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou.“ Lidé ho napomínali, protože je určitě rušil, ale on křičel stále víc. A jak čteme dále, Ježíš ho slyšel, a ptal se ho: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ Slepý odpověděl: „Pane, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ Úryvek z Bible nám ukazuje, jak se v této náročné době máme zachovat i my. Strach svírá mnoho lidí. Strach o sebe, o naše blízké, o naši budoucnost. Ale stejně jako se ptal Ježíš toho žebráka, ptá se každý den, v každé situaci i nás: Co chceš, abych po tebe udělal? Bohužel, my se často chodíme radit k sousedům, přátelům, kněžím, místo abychom se ptali Ježíše. Vnímáme více řeč druhých, než hovor našeho srdce. Zapomínáme, že On nás stále slyší, i to, co se stydíme vyslovit nahlas. Zná srdce každého z nás, ví, co nás tíží. Ale má svůj čas a dobře ví, co je pro nás nejlepší. Možná právě ta nemoc, kterou prožívám, mě povede k hlubšímu pohledu do nitra a k vykročení nové pravé cesty.

„Pane můj, říkáš mi, abych se vzchopil a šel za tebou. Bojím se, že bych neuspěl, bojím se změn a námahy, kterou bych musel vyvinout? Prosím tě, dodej mi chybějící síly, dodej mi odvahy vzepřít se všemu, co mě omezuje, co mě zdolává, co je zbytečné v mém životě. Podepři mou slabou víru, ať se rozhodnu taky zakřičet: Pane, pomoz mi, potřebuji tě, protože... (tady každý ať doplní to, co ho nejvíce trápí).

Neboj se!

Vrhni se k Pánu a neboj se. On necouvne, padnout tě nenechá. Vrhni se k němu, netrap se, vždyť on tě zachytí a uzdraví.

(Sv. Augustin, Vyznání VIII 11)